

anden hermed i Klasse staaende Skade, samt naar Spørgsmaalet angaar Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for saa vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog 4de og 5te Stykke), naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

Et Vidne kan ingen Sinde undslaa sig for at besvare det Spørgsmaal, om der er overgaaet Vidnet en Straffedom.

Den, hvem Ansaret for et trykt Skrifts Indhold i Medfør af Lov af 3. Januar 1851 § 3 kan komme til at paahvile, kan nægte Vidnesbyrd angaaende Betingelserne for en Forgængers Ansvar, naar han enten selv vil overtage Ansaret, eller Opfordringen til ham ikke er sket inden 3 Maaneder, efter at Bekendtgørelse om Skriftets Udgivelse første Gang var indrykket i et offentligt Blad.

Ligeledes kan paa Bladet navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende Blad optagen, ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, medmindre Sagen angaar en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel, eller den angaar Brud paa Tavshedspligt, som paahviler nogen i offentligt Hverv.

At nogen i de nævnte Tilfælde har fundet sig i at afgive en Forklaring, som han var berettiget til at nægte, udelukker ham ikke fra senere at undslaa sig for at bekræfte den eller for at afgive videre Forklaring.

I ethvert Tilfælde, hvor det er klart, at Betingelserne for Fritagelsen er til Stede, skal Retten før Afhørelsen gøre paagældende opmærksom paa hans Ret til at undslaa sig.

§ 171.

I borgerlige Sager er i Regelen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. Naar Landsretssager forberedes ved Landsretten selv, er dog Personer, som bor eller opholder sig i en Underretskreds, der har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, jfr. § 338, 2det Stykke, pligtige til under Sagens Forberedelse at møde som Vidner for vedkommende Landsret.

I Straffesager er i Regelen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vej længde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade for at naa hen til vedkommende Ret. Til Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger medvirker, er dog enhver, hvis Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, pligtig at møde som Vidne indenfor den Landsretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, samt i øvrigt, naar han ikke vilde faa længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vej længde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at paaberaabe i Indkaldelsen, kan det saavel i borgerlige Sager som i Straffesager paalægges et fjernere boende Vidne at give Møde for Landsret eller Højesteret, naar dets Afhøring maa antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning. Det samme gælder med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, naar Afhøring i Medfør af §§ 389, 415 og 438 bestemmes at skulle ske for et Medlem af Landsretten eller Højesteret.

§ 172.

I borgerlige Sager afgives Vidnesbyrd som Regel for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Naar Forberedelsen af en Landsretssag